

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Halina Kiriło (przewodniczący)

SSN Zbigniew Korzeniowski

SSN Krzysztof Staryk (sprawozdawca)

w sprawie z protestu J.K.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 29 czerwca 2016 r.,

zażalenia wnioskodawcy na postanowienia Sądu Najwyższego

z dnia 28 sierpnia 2015 r., sygn. akt III SW 74/15,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2015 r. w sprawie III SW 74/15 Sąd Najwyższy pozostawił bez dalszego biegu protest wyborczy wniesiony przez J. K.

W dniu 18 listopada 2015 r. (data stempla pocztowego) J. K. wniósł do Sądu Najwyższego pismo nazwane „zażalenie-sprzeciw”, w którym wyraził niezadowolenie z pozostawienia jego protestu bez dalszego biegu w sprawie o sygn. akt III SW 74/15. Podkreślił przy tym, że jego pismo dotyczy nie tylko sprawy III SW 74/15, ale także jego „wcześniejszych protestów w sprawie wyborów samorządowych, gdzie to wszelkie protesty ...” złożył on „...w terminie przewidzianym zgodnie z kodeksem wyborczym, jak i ustawami i przepisami do nich przewidzianymi...”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zasady określające procedurę wnoszenia protestów wyborczych reguluje ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz.U. Nr 21, poz. 112 ze zm.; dalej jako: „Kodeks wyborczy”). Zgodnie z Kodeksem wyborczym protest przeciwko wyborowi Prezydenta RP wnosi się na piśmie do Sądu Najwyższego nie później niż w ciągu 3 dni od dnia podania wyników wyborów do publicznej wiadomości przez Państwową Komisję Wyborczą. Termin ten nie podlega przywróceniu (art. 322 § 1 zdanie drugie Kodeksu wyborczego). Sąd Najwyższy rozpatruje protest w składzie 3 sędziów w postępowaniu nieprocesowym i wydaje, w formie postanowienia, opinię w sprawie protestu (art. 323 § 1 Kodeksu wyborczego). Sąd Najwyższy w składzie całej Izby Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych na podstawie sprawozdania z wyborów przedstawionego przez Państwową Komisję Wyborczą oraz po rozpoznaniu protestów rozstrzyga o ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej (art. 324 § 1 Kodeksu wyborczego). W przepisach Kodeksu wyborczego nie została przewidziana możliwość wnoszenia środków zaskarżenia od orzeczeń Sądu Najwyższego wydanych w związku z rozpoznawaniem protestów wyborczych, w tym również od postanowień Sądu Najwyższego o pozostawieniu protestu wyborczego bez dalszego biegu.

Uchwałą pełnego składu Izby Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia 23 czerwca 2015 r., III SW 66/15, Sąd Najwyższy stwierdził ważność wyboru Andrzeja Sebastiana Dudy na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, dokonanego dnia 24 maja 2015 r. Uchwała ta zakończyła – zgodnie z Konstytucją RP i Kodeksem wyborczym – procedurę rozstrzygania o ważności wyboru Prezydenta RP.

Po podjęciu takiej uchwały – wydanej przez Sąd Najwyższy na podstawie przepisu art. 324 § 1 Kodeksu wyborczego – rozpoznanie środków zaskarżenia od orzeczenia wydanego w przedmiocie protestu, byłoby ewidentnie sprzeczne z funkcją protestu wyborczego (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2000 r., III SW 65/00, OSNAPIUS 2001 nr 3, poz. 92 oraz z dnia 9 stycznia 2012 r., III SO 11/11, LEX nr 1163958). Ponadto, co do zasady, nie jest możliwe wnoszenie środków odwoławczych od orzeczeń wydanych przez Sąd Najwyższy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 1998 r., I CZ

99/98, LEX nr 365083; z dnia 24 marca 2004 r., II CK 15/04, LEX nr 365085; z dnia 27 października 2004 r., IV CK 266/04, LEX nr 365071; z dnia 10 maja 2006 r., III SO 11/06, OSNP 2007 nr 11-12, poz. 180; z dnia 2 grudnia 2008 r., III SO 13/08, OSNP 2010 nr 3-4, poz. 57 oraz z dnia 7 października 2009 r., III UZ 3/09, LEX nr 560877; z dnia 21 sierpnia 2012 r., III SO 22/11, LEX nr 1644582).

Z powyższych względów Sąd Najwyższy – uznając niedopuszczalność środka zaskarżenia określonego przez jego autora jako „zażalenie-sprzeciw” – postanowił o jego odrzuceniu.

kc